

50 Ø. Det vil altsaa sige, at Prisen med den nævnte Værditold bliver 56 Ø., medens den efter den gældende Toldlovs Told, 3 Ø., vilde blive 53. Jeg synes, at den Beskyttelse, der her er foreslaaet, er for høj.

Ligeledes forekommer det mig, at den Beskyttelse, der er foreslaaet for Søm, er en høj Beskyttelse. Søm er vel nok en af de Varer, der er steget stærkest under Krigen. Jeg ved ikke, hvad Fabriksprisen har været; men jeg ved af personlig Erfaring, at i det almindelige Forbrug gav man 84 Ø. for en Pakke 3 Tommers Søm før Krigen, medens vi har givet 8 Kr. under Krigen; saa havde vi haft 12 pCt. Værditold, vilde det have været en meget glubsk Beskyttelse. I disse Bemærkninger skal der ikke ligge, at jeg er Modstander af, at man gaar over til Værditoldsystemet.

Der er foreslaaet en Told af 5 pCt. paa Landbrugsmaskiner og Landbrugsredskaber. Det forekommer mig ogsaa at være rigeligt. Maskiner som Slaamaskiner, Høstmaskiner og Selvbindere burde som Produktionsmidler for Landbruget være toldfri, man kan her ikke paaberaabe sig Hensynet til en herværende Industri, for der kan ikke i dette Land opstaa en Industri, som kan lave Slaamaskiner eller Selvbindere, dertil er vort Marked for lille. En Artikel som Vognsmørelse, hvoraf der her i Landet tilvirkes en 500 000—600 000 kg, faar en Told af 11½ Ø. pr. kg. Denne Industri kunde ganske sikkert klare sig i Konkurrencen uden denne Toldbeskyttelse. Denne kunde bedst stryges. Saa vidt jeg ved, er der kun to Fabrikker her i Landet, der fremstiller denne Vare, og hvis det passer, hvad der er oplyst for mig, skulde disse Fabrikker tilsammen kun beskæftige 3 industrielle Arbejdere. Ogsaa den 10 pCt.s Told paa Transportspandener mener jeg er alt for meget.

Jeg vil i det hele taget gerne bede det Udvalg, der bliver nedsat, at overveje, om der ikke kunde ske en Del Nedsættelser. Jeg mener, at der paa visse Punkter bør ske nogen Nedsættelse af Toldsatserne for Varer, der er nødvendige i Landbrugets Produktion, fordi det her drejer sig om et Erhverv, som ikke har Beskyttelse og ikke ønsker den. Jeg antager, at der kommer en Henvendelse fra Landbrugsorganisationerne til det Udvalg, der bliver nedsat. Og jeg vil gerne henstille til Udvalget og Finansministeren at tage det mest mulige Hensyn til de Ønsker, der maatte komme frem.

N. P. Jensen: Efter den højtærede Finansministers Udtalelser skal jeg fatte mig kort og derved bidrage til, at vi kan

naa at blive færdige til Udvalgs Nedsættelse allerede i Dag. Ganske særlig vil jeg saa vidt muligt forbigaa de Punkter, som den højtærede Finansminister har udtalt sig om.

Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, kom ind paa en Sammenligning mellem de Byrder, særlig af indirekte Natur, der vil komme til at hvile paa Befolkningen efter Gennemførelsen af disse Lovforslag, og Stillingen omkring 1870; det ærede Medlem tilføjede, at Befolkningen er nu dobbelt saa stor, medens Byrderne derimod er mange Gange større. Men Byrden er ikke alene afhængig af, hvor mange Skuldre der er til at bære den, men ogsaa af, hvilken Kraft de har. Der maa derfor her tages Hensyn til det stigende Prisniveau og den stigende Levefod i det hele taget, og skønt jeg ikke har lavet nogen special Undersøgelse, hvad jeg ikke fandt egentlig paakrævet, er jeg alligevel temmelig vis paa, at Byrden i Almindelighed den Dag i Dag i alt Fald ikke vil været tungere end i Tiden omkring 1870. Dermed vil jeg dog slet ikke modsige det ærede Medlem i, at det virkelig er tunge Byrder, der bliver paalagt. Det er klart nok. Det er Efterveerne af de Aar, vi har gennemgaaet, som det efter min Mening vil tage adskillige Aar endnu at slippe bort fra. Men lad mig sige, at med det nuværende Prisniveau — som jeg slet ikke tror vil blive opretholdt — tror jeg, 400 Mill. Kr. er for meget, vi maa dybere ned. Hvor dybt vi skal ned, skal jeg ikke spaa om; men at vi skal ned under 300, snarere maa ske ned til 250 Mill. Kr., før vi faar Balance, virkelig Balance for længere Tid, tvivler jeg ikke om. Men at komme saa langt ned lader sig ikke gøre, saa længe Prisniveauet er, som det er nu; og det vil tage Aar, inden vi kommer saa vidt.

Overfor det ærede Medlem Hr. Drachmann vil jeg ligesom den højtærede Finansminister udtale en Anerkendelse af hans Udtalelse om, at hvis vi havde faaet Værditold gennemført ved den tidligere Toldlov af 1863, var der ingen, der vilde have protesteret imod den; det er Overgangen, siger det ærede Medlem, der er det vanskelige. Det glæder mig i allerhøjeste Grad, for i denne Udtalelse kan der ikke ligge andet, end at det ærede Medlem i Virkeligheden principmæssigt ikke har noget imod Værditolden. At det kan være vanskeligt at slippe over fra det ene System til det andet, det vil det ærede Medlem ganske sikkert finde fuld Forstaaelse af i denne Sal, ogsaa hos Landborepræsentanterne; Landbru-